

1. _____ עווד אללה, ת"ז _____ בעניין:
2. _____ עאבד, ת"ז _____
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ו/או מוסטפא יחיא ו/או חנאן חסן
מרחוב צלאח א-דין 15, ת"ד 38788, ירושלים 95908
טלפון 6280633, פקסימיליה 6283312

העותרות

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

ע"י עו"ד איל ינון

מפרקליטות המדינה

המשיב

בקשה מוסכמת להארכת מועד להגשת תגובה מטעם העותרות

- על פי החלטת בית המשפט הנכבד מיום 14.9.03 אשר הגיעה לידי ב"כ העותרות ביום 23.9.03, היה על הח"מ להגיש תגובתו תוך 7 ימים. בית המשפט הנכבד מתבקש להאריך את מועד הגשת התגובה, וזאת בהסכמתו של ב"כ המשיב, עו"ד ינון.
1. העותרות מתקשות להבין מדוע הפרת סדר הקשורה להלוויה המתקיימת בתוך העיר אל בירה, שהינו שטח A, הינו עדיין עניינו של המשיב.
 2. העותרות מרגישות כי מחד המשיב טוען כי הוא מוכן למסור את גופות בעליהן לקבורה, אך מעמיד תנאי שאינו בר השגה.
 3. העותרות מפנות לפסק דין שניתן על ידי בית המשפט הנכבד הוה בג"צ 3933/92 מוסטפא מחמוד מוסטפא נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד מו(5), 1, בעמ' 7-8 נקבע כלהלן:

"אכן, פגיעה בכבוד המת ומשפחתו לשם שמירה על הבטחון והשלום אינם צריכים להיות אמצעי ראשון אלא אחרון. שוכנענו שקיימת ודאות קרובה לכך כי אין כל אפשרות לקיים גם את הסדר הציבורי והבטחון - תוך נקיטה באמצעים חילופיים (עוצר, סגירת תנועה, הצבת כוחות צבא) סדירים - ואת כבוד המת ומשפחתו. במצב דברים זה, לכבוד המת

הציבורי. בנסיבות העניין שלפנינו, "הנסיגה" הגדרשת אינה מוחלטת. אין מונעים את קבורת המת. אין מונעים נוכחות בני המשפחה. המפקד הצבאי הסכים כי ההלוויה תקיים בשעות הלילה, ותתאפשר נוכחות המשפחה (למעלה ממאה איש). ההלוויה והקבורה ייעשו לפי כל כללי המסורת."

שם הדיון התמקד בשאלה האם החלטת המשיב להכריח את בני המשפחה לקיים את ההלוויה בלילה, בנוכחות המשפחה (יותר מ-100 איש) עומדת בביקורת שיפוטית. בית המשפט השתכנע כי אין להתערב בהחלטת המשיב שם לאחר שהוא לקח בחשבון שלושה מרכיבים. הראשון, את העובדה שהכפר ענבתא "נחשב כ"מוביל" באזור באירועי אלימות חוזרים ונשנים, ובהם יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה. השני, הלקחים שהופקו מאישור הלוויות שרקען ביטחוני, בשעות היום. השלישי, עיון בחומר מודיעיני שנתקבל מהשב"כ אשר הצביע, ככל הנראה, על אפשרות של הפרת סדר או אלימות בעת ההלוויה.

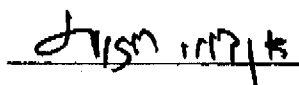
4. במקרה דנן אין תנאים מגבילים או דרישות לגבי שעת ההלוויה, והמשיב דורש מהרשות הפלסטינית התחייבות בכתב בדבר לקיחת האחריות על הסדר בעת ההלוויה.

5. כפי שנכתב בהודעה המשלימה של המשיב, אין לרשות הפלסטינית, היום, אישור להפעלת כוחות ביטחון אף לא שוטרים ללא נשק. העותרות טוענות, לאור עובדה זו, כי דרישת המשיב בלתי אפשרית למימוש ומטרתה היא למנוע את קבורת בעליהן של העותרות 1 ו-2.

6. העותרות טוענות כי דרישת המשיב לשמירה על הסדר הציבורי מובנת, אך דרישה זו מתנגשת בכבוד המת והאפשרות לפקוד את בית הקברות הן על ידיהן והן על ידי ילדיהן. העותרות מבקשות לציין כי הן הסכימו לקבור את בעליהן בבית קברות קטן יותר, עמוק בתוך שטחה של הרשות הפלסטינית כדי למנוע כל חיכוך אפשרי בין הפלסטינים והמתנחלים היהודיים אשר התנחלותם סמוכה לבית הקברות המרכזי; עוד הן מוכנות לקבוע את מסלול ההלוויה מראש, כדי למנוע הפתעות; הן גם מוכנות לקבל על עצמן מגבלות נוספות כדי להפיס את דעתו של המשיב ולהביאו לשנות את עמדתו ולאפשר קיום ההלוויות.

7. בית המשפט הנכבד מתבקש לקיים דיון בעתירה זו.

ירושלים, 29 ספטמבר, 2003

אנדרה רוזנטל, עו"ד

ב"כ העותרות

4-1311